

Ludovicus Maria Servaes

Ludovicus Maria Servaes werd geboren op 27 februari 1895 in Noorbeek (Zuid Limburg). Hij was de zoon van Ludovicus Herman Servaes en Anna Maria Francoise Hubertina Mullenders. Hij trouwde in 1918 in Amsterdam met Alphonsia Theodora Maria Barends. Hij was toen onderwijzer van beroep en werkte in Schaesberg. Daar werden ook drie dochters geboren.

Op 23 juli 1930 vertrok hij met zijn gezin met de Baloeran naar Nederlands Indië. Hij werd hoofdonderwijzer op de Europese school in Serang. Via Batavia en Bangil kwam hij in 1938 terecht in Soerakarta.

收容所 Camp	姓名 Name	生年月日 Date of Birth	部 Unit
国籍 Nationality	階級 Rank	捕獲年月日 Date of Capture	所属部隊 Unit
捕獲場所 Place of Capture	父ノ名 Father's Name	母ノ名 Mother's Name	職業 Occupation
本籍地 Place of Origin	送附先 Destination of Report	特記事項 Remark	

Tijdens de mobilisatie was Servaes Kapitein bij het 2^e Bataljon Landstorm op Soerabaja. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Na eerst geïnterneerd geweest te zijn op Java werd Servaes getransporteerd Thailand, waar hij als dwangarbeider tewerkgesteld werd aan de Birmaspoorweg.

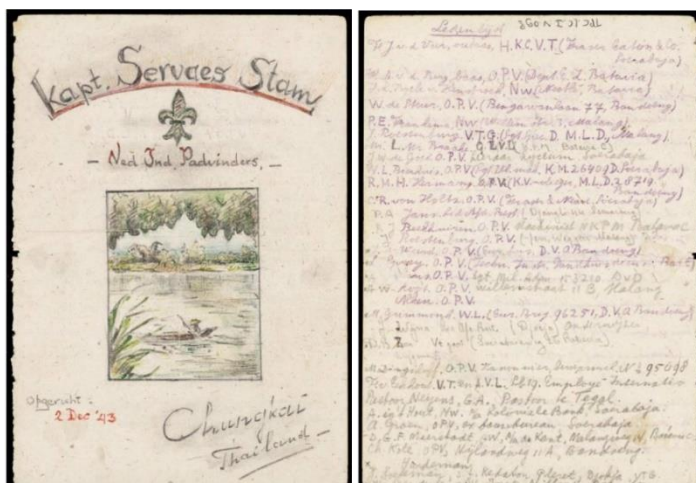
De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij kwam aan in Kamp Tamarkan, vlak bij de rivier Khwae Yai. Kamp Tamarkan lag 55 km van Non Pladuk. Het was eerst een werkkamp (voor de aanleg van de spoordijk en spoorbrug) over de rivier Khwae Yai. Van mei tot december 1943 was het een hospitaalkamp. Het was een uitstekend kamp dankzij de Engelse commandant Colonel Toosy, de Australische chirurg Major Moon en de Nederlandse legerpredikant ds. Carel Hamel. Hamel was het lichtend voorbeeld van een geestelijke in moeilijke tijden. Een aantal (oud) scouts kwamen in het kamp samen en wilden de legerpredikant eren door de stam naar hem te noemen. Hieronder waren Simon Wolfard en Frans van der Veer. Er was een vrij mild regime waardoor samenkomsten mogelijk waren. Er werd niet alleen over typische Scoutingzaken gesproken maar er waren ook allerlei andere lezingen over bv de landbouwvoorlichtingsdienst op Java of bedrijfskunde. De stam groeide aan tot 30 leden en floreerde. Met het vertrek in december 1943 naar Chungkai kwam de stam tot een natuurlijk einde.

Toen de groep in december aankwam in kamp Chungkai in Thailand bestond het basiskamp en hospitaal al langer. Kamp Chungkai lag 57 km van Non Pladuk, aan de samenvloeiing van de twee grote rivieren. Het kamp werd later een groot hospitaalkamp met heel veel zieken, die terugkwamen van de hoger gelegen werkkampen langs de spoorlijn. Het was tevens een doorgangskamp voor mannen, die op weg waren naar de hoger

gelegen werkkampen. Chungkai werd geopend in november 1942 en bleef in bedrijf tot het in juni 1945 werd gesloten. De stam ging in dit kamp in andere samenstelling door onder de naam Kapitein Servaes Stam en werd op 2 december 1943 opgericht. De stam is genoemd naar Kapitein Servaes, die hospitaalwerk verrichtte in kamp Chungkai. Deze stam heeft bestaan tot mei 1944 onder leiding van Leo ter Braake. De bijeenkomsten vonden plaats onder de boom in de moestuin.

Zijn vrouw en dochters overleefden ook het verblijf in de vrouwenkampen.

Na de oorlog keerde hij met zijn vrouw terug naar Nederland. Zijn vrouw overleed in 1974 in Kerkrade. Ludovicus overleed op 28 juli 1976 in Ubach over Worms bij Landgraaf.

Meer informatie

[Geboorte Ludovicus Maria Servaes op 27 februari 1895 te Noorbeek » Open Archieven](#)

[Huwelijk Ludovicus Maria Servaes & Ludovicus Servaes & Anna Maria Françoise Hubertine Mullenders & Alphonsia Theodora Maria Barends & Franciscus Gerardus Barends & Maria Marguerite Bertin op 9 oktober 1918 te Amsterdam » Open Archieven](#)
[Registratie Ludovicus Maria Servaes \(uit de periode 1836-1936\) » Open Archieven](#)
[Registratie Ludovicus Maria Servaes & Alphonsia Theodora Maria Barends & Maria Marguérite Gerarda Louise Servaes & Francisca Gerarda Servaes & Maria Josephina Servaes in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)
[Registratie » Open Archieven](#)
[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)
[Japanse interneringskaarten, Surname: Servaes | Nationaal Archief](#)
[Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvinders opgericht 2 Dec'43 Chungkai Thailand' - Het Geheugen \(delpher.nl\)](#)
[Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvinders' - Het Geheugen \(delpher.nl\)](#)
[Spoorlijn \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Spoorlijn \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)
[Servaes-Ludovicus-M.-1895-1976.pdf](#)

Ter gedachtenis
aan

Ludovicus M. Servaes

weduwnaar van
Alphonsia Th. Maria Barends

Hij werd geboren 27 febr. 1895 te Noorbeek en is onverwacht, maar niet onvoorbereid, overleden op 28 juli 1976 te Ubach over Worms.

Wij hebben in afwachting van de dag van zijn verrijzen zijn lichaam ter ruste gelegd te Eygelshoven 31 juli d.o.v.

De leeftijd der sterken heeft hij behaald onder zeer wisselvallige levensomstandigheden.

Met zijn vrouw trok hij indertijd naar het voormalige Nederlands Oost-Indië, alwaar hij zich heeft ingezet voor wat men tegenwoordig ontwikkelingshulp noemt. Zijn zegenrijk werk op onderwijsgebied werd door de tweede wereldoorlog abrupt afgebroken, en zijn gezin werd verstrooid over verschillende japanse concentratie-kampen.

Getekend, maar ongebroken is hij met de zijnen naar het vaderland na de oorlog teruggekeerd, alwaar hij vanwege zijn gelouterd Godsgeloof voor menig-een, die bij hem ter rade ging, een levenswijze en diepgelovige steun was. Zijn geloof in het Woord van Jezus Christus is voor hem nu verwisseld in de zekerheid, dat God Liefde is.

Daarom bidden wij:
Heer, God,
geef hem deze zekerheid, die geen einde meer kent, als beloning voor al wat hij hier voor U en ons heeft betekend. Geef ons de genade z  ook eens te sterven, opdat wij mogen leven met allen, die ons dierbaar waren en zijn tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Wij danken U voor het medeleven ons betoond bij het overlijden en voor Uw deelname aan de begrafenis van onze lieve vader en opa.

FAMILIE SERVAES

+

Zeswewekendienst zondag 12 september a.s. om 10.15 uur in de parochiekerk van St. Jan te Eygelshoven, tijdens een H. Eucharistieviering in Byzantijnse ritus.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.